

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון חן קורן ז"ל

בן גילה ועמי
נולד בנצרת עילית
בתאריך כ"ה באלול תשל"ו, 20/9/1976
התגורר במעלה אפרים
התגייס בנובמבר 1994
שרת בחטיבת גבעתי
נפל בקרב ברצועת עזה
בתאריך י"ג בתשרי תשנ"ז, 26/9/1996
נקבר בבית העלמין בגבעת ברנר
הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן גילה ועמי. נולד ביום כ"ה באלול תשל"ו (20.9.1976) בנצרת עילית למשפחה חמה ואוהבת, גדל והתחנך ביישוב מעלה אפרים. חן למד בבית-הספר היסודי "מעלה אפרים" והמשיך לתיכון "ירדן" ביישוב, בו למד במגמת אלקטרוניקה. חן אהב ספורט ועמל ללא הרף על שיפור כושרו הגופני - שחה בקביעות, התאמן במכון כושר ועסק בהתעמלות מכשירים. על אף היותו בחור חסון וחזק היתה נשמתו רכה ולבו זך וטהור כלבו של ילד, כך מספרים קרוביו ומקורביו.

בסוף חודש נובמבר 1994 התגייס חן לצה"ל והתנדב לשרת כלוחם. לאחר מסלול טירונות, עבר קורס חובשים קרביים ושירת בגדוד חי"ר של חטיבת גבעתי. חן הפגין רצינות, מקצועיות ובקיאות ומפקדיו, שהתרשמו ממנו עמוקות, תכננו את קידומו לתפקיד החובש הגדודי הבא. מפקדיו של חן חשו שניתן לסמוך עליו ועל כן נבחר להשתתף במבצעים מיוחדים בלבנון. בחיוכו הרחב השרה חן אווירת ביטחון סביבו וחבריו ידעו כי אם ייפצעו, יהיו נתונים בידיים טובות. מפקדיו סיפרו כי היה אחד החובשים הבולטים בתחנת איסוף הנפגעים הגדודית.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביום י"ג בתשרי תשנ"ז (26.9.1996) נפל חן בקרב שהתחולל ברצועת עזה. המהומות שפרצו בעקבות פתיחת מנהרת הכותל, הביאו את חן ויחידתו לצומת נצרים, שם פרצו התנגשויות אלימות בין פלשתינים לחיילי צה"ל. בתפקידו כחובש, פעל חן בתחנת איסוף הנפגעים הגדודית שהוצבה באיזור. הנגמ"ש בו שהה הגיע לאיזור הצומת, שהיה נתון תחת אש צולבת. חן התבקש לחפות ולשמור שלא יבוצע ירי על הנגמ"ש. בעודו מנסה להגיש סיוע לחבריו נחשף, נורה בידי צלף פלשתיני ונהרג. עמו נפלו סמ"ר עמיקם עמיאור, סמ"ר דימיטרי גרז'דנסקי, סמ"ר ויסאם עמאר וסמל יהודה לוי. חן הובא למנוחת עולמים בקיבוץ גבעת ברנר ונטמן ברכס המשקיף על נוף של עצים, שדות חרושים וגגות אדומים. בן עשרים היה בנופלו. הותיר אחריו הורים, שתי אחיות - ענבל ואלה ואח - עידו. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל ראשון.

על קברו, סיפר הרופא החטיבתי להורים על רגעיו האחרונים של בנם: "הוא נהרג בעת שהציל אחרים. רבים המאושפזים עתה חייבים לך את חייהם". במכתב התנחומים למשפחה השכולה כתב הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק: "חן שירת כחובש בגדוד 'רותם' של חטיבת גבעתי ותואר על ידי מפקדיו כחייל מסור, שביצע את תפקידו במיומנות רבה. חן בלט בחיוכו, והיה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו וחבריו כאחד".

מפקד היחידה בה שירת, כתב למשפחתו: "חן הגיע לחטיבת גבעתי מתוך בחירה, חדור מוטיבציה, וכבר בתחילת שירותו הצבאי התבלט כחייל מוכשר, מקצועי ובעל גישה אנושית. אמנם, מפקדיו רצו שיהיה מקלען-מאגיסט, אך חן התעקש לצאת לקורס חובשים. התפקיד אכן התאים לו, משום שחובש זה אופי. כחובש בפלוגה התבלט כאחד החובשים שלעולם אינו טועה בנושאים של בקיאות בחומר ומקצועיות. בזמן שהותו בלבנון, הזדמן לו לטפל בנער לבנוני, שנפצע מכדור בבטנו. בזכות הטיפול המסור ניצלו חייו של הנער. חיוכו של חן המריץ ועודד את חבריו, שאהבו לצאת אתו לפעילויות מבצעיות... קשה יהיה לתאר את הגדוד בלעדיו. זכרו של חן יישאר חקוק בלבנו לעולם - חובש מצטיין, חבר, ויותר מכל - חן".

העיתונות סיקרה בהרחבה את האירועים שהתרחשו בעקבות פתיחת מנהרת הכותל ואת הקרב בו נהרג חן. כתבות שהתפרסמו האירו את דמותו המיוחדת.

משפחתו ביקשה להנציחו בהוצאת ספר לזכרו.